

KRZYSZTOF WASILCZYK

ur. 1958; Suwałki

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, PRL, współczesność
Słowa kluczowe	Lublin, PRL, współczesność, fotografia, praca fotografa, Piotr Maciuk

Najbardziej ulubione zdjęcia to są te, które mam dopiero zrobić

Mam portret mojej córki Weroniki – takiego, powiedzmy, trzyletniego łobuziaka – zrobiony właśnie starym aparatem. Jest to dość urokliwe zdjęcie małego brzdąca, [choć] niewystudiowane i chwilowe.

Natomiast najbardziej ulubione zdjęcia to są te, które mam dopiero zrobić. Skansen [uwieczniam wiele] lat. I wydawało by się, że już wszystko sfotografowałem. Troszkę nawet się sobie dziwię, bo gdy przyjdę z nowymi zdjęciami [jakiegoś obiektu] i pogrzebię w archiwum, to okazuje się, że rzeczywiście [kiedyś] bardzo podobnie to sfotografowałem. Ale jednak świeże zdjęcia zawsze niosą ze sobą coś nowego. Obiekty i krajobraz też się zmieniają. Obiekty się starzeją, zmienia się roślinność, światło jest zawsze inne. A ja mam to szczęście (czy pecha), że lubię tu pracować. I chyba dlatego tyle czasu tu spędziłem.

Podziwiam prace wielu współczesnych [fotografów]. Znam zdjęcia [Sebastião] Salgado [od momentu, gdy] tylko się ukazały w „Sternie”. Jakoś tak się udało, że trafiło do nas kilka [egzemplarzy tego czasopisma] i miałem możliwość [zobaczenia jego fotografii]. Zdaje się, że w zeszłym roku była jego wystawa. Obejrzenie [jego zdjęć] w takiej skali wydawniczej, w jakiej [je pokazano] w zeszłym roku – to było coś niesłychanego. Moim ulubionym fotografem jest Piotr Maciuk. Parę razy zdarzało nam się razem pracować. Zawsze mi się podobał (i podoba) sposób, w jaki podchodzi do pracy, i jak pracuje. Bardzo mi odpowiada fotografia pani Zofii Rydet. Taką miała serię „Portret we wnętrzu”. Powstała chyba jeszcze w latach 60., jeśli nie wcześniej. [Były to] portrety ludzi w ich naturalnym otoczeniu, w miejscach, gdzie żyją – z reguły [przedstawiały] starsze osoby. Zupełnie niedawno trafiłem na [fotografie] Berta Teunissena. To skandynawski fotograf, który robi zdjęcia po całej Europie w bardzo podobnej konwencji. W jego wydaniu jest to fotografia bardzo artystyczna, aczkolwiek dla mnie przede wszystkim dokumentalna, ponieważ jest to uchwycenie ludzi i czasu. On ma tendencję raczej [uwieczniania] czasu minionego. To z reguły nie jest nowoczesność, [tylko] starsi ludzie we wnętrzach, które tworzyli całe życie i w

których żyli. Taka specyficzna fotografia.

Data i miejsce nagrania	2017-11-17, Lublin
Rozmawiał/a	Joanna Majdanik
Redakcja	Maria Buczkowska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"